ad liberalē maxime ꝑtineat dare. Et ꝙ sic pa
tet ꝑ Aristo. qui dicit in. iiij. ethi. ꝙ liberalis
est supabundare in datione. Ratio est: qꝛ ꝓpri
um est liberalis vti pecunia: vsus autē pecu=
nie est in emissione ipius: nam acquisitio pe=
cunie magis assimilatur generatione ꝙ̄ vsui
Emissio aūt alicuius rei ꝙ̄to fit ad aliq̄d di=
stantius tanto a maiori virtute ꝓcedit. Si=
cut ptꝫ in his q̄ ꝓyciunt. Et ideo ex maiori
virtute ꝓcedit ꝙ aliq̄s emittat pecuniā dan
do eā alijs ꝙ̄ expendendo eā circa seipm̄. ꝓ=
prium est autē virtutis vt p̄cipue tendat in
id quod perfectius est. Nam virtus est ꝑfe=
ctio quedā. vt dicit in. vij. physicoꝝ. Et ideo
liberalis maxime laudat ex datione. Quare
iurisconsulti donationē liberalitatē vocant.
sic ptꝫ. C. de donatōib. l. si donatio. l. si auia
et. l. si patri. ff. mandati. l. idemq̄ꝫ. §. finali. Et
debet esse donatio ex liberalitate nō in necessi
tate: qꝛ in necessitatib nemo liberalis existit:
et donari videt ꝙ nullo iure cogente cōcedit
vt. ff. de donationib. l. donari. debet etiā qui
donat donare de suo nō de alieno. Unde ca
tho in orōne in catilinā: quā Salustius reci
tat ait. Jam pridē equidē nos vera vocabu=
la rerū amisimus. quia bona aliena largiri li
beralitas: malarū rerū audacia fortitudo vo
catur. Nec ad liberalitatē spectat donare me
retricib et histrionib. vt. C. de donatōib.
l. donationib. z. lxxxvi. di. c. qui venatorib.
el. i. et el. ij. ¶ Terciū dubiū fuit vtrū liberali
tas sit ꝑs iusticie: et ꝙ sic videt ex verbis am
brosij: qui in p̄mo de officijs ait. Justicia ad
societatē generis humani refertur. Societa
tis enī ratio diuiditur in ꝑtes duas iusticiā
et benificentiā quā quidam benignitatē aut
liberalitatē vocant. Et si obijceret: quia iusti
cia respicit debitū: liberalitas autē non. Re=
spondet tho. ꝙ liberalitas z si nō attendat de
bitum legale: qđ attendit iusticia. attendit tm̄
quoddā morale: quod attendit ex quadā ipi
us decentia nō ex hoc ꝙ sit alteri obligatus:
vnde minimū habet de rōne debiti Nam da
tor nō obstantibus omnib quadā vrbanita
te donare debet quasi ex debito. vn̄ in. c. i. de
dona. dicit textus. hanc sibi quodammō no
bilitas legē imposuit: vt debere se qđ sponte
tribuit existimet. Ad hec instaret aliquis: cō
uenienter dare ꝑtinet ad beneficentiā et mise
ricordiā: que pertinēt ad charitatē. ergo libe
ralitas magis est ꝑs charitatꝭ ꝙ̄ iusticie. Ad
hoc dicit tho. ꝙ datio beneficij ꝓcedit ex eo
ꝙ homo est aliqualiter affectus circa pecuni
as dum eas nō ꝯcupiscit neq̄ꝫ amat sed dele=
ctabiliter exponit; vn̄ nō solū amicis sed etiā
ignotis dat qn̄ oportet: licet ergo liberalitas
a iusticia differat: ꝑ hoc qꝛ iusticia alteri qđ ē
eius: liberalitas aūt exhibet qđ est suū: habet
tm̄ quandā cū iusticia ꝯuenientiā. qꝛ princi=
paliter est ad alterū: sicut et iusticia licet ꝺm
aliā rationē. Ex p̄dictis dicere possumꝰ ꝙ q̄
liberalis ē voluntariā paupertatē nō horret
ex qua vere diuitie et animi libertas sequun
tur. Un̄ Ualerius li. iiij. ait. Locupletem fa=
bricium faciebat nō multa possidere sed pau
ca desiderare. Liberalitas enī ad charitatem
ad misericordiā ad ben eficentiā: et ad magni
fica queq̄ꝫ inclinat atq̄ꝫ disponit. Sicut cla=
rius in sequēti mysterio apparebit: in quo li=
beralitas beati gregorij pleniꝰ explicabit.

¶ Qualiter beatus gregoriꝰ ꝓpter liberalita
tem exposuit pecunias ad cōstruenda mona
steria et subuenit pauperibus et egenis: atq̄ꝫ
ꝑegrinos et pauperes benigne cibauit.

¶ Capitulū. ij.

SEcundū mysteriū cōtemplandū de libe
ralitate beati gregorij dicit determina=
tionis: in quo videre debemus in quo deter=
minate cōsistit liberalitas beati gregorij. Et
ꝙ̄uis posset ostendi ꝙ multa sint que libera=
litatem gregorij illustrāt: illa tamē precipua
sunt tria.

Primū est mgnifica dispensatio.
Secundū pia largitio.
Terciū benigna cibatio.

¶ Primū qđ illustrat liberalitatē beati gre=
gorij dicitur magnifica dispensatio. Ab ipa
quippe liberalitate prouenit magnificentia
que est specialis virtus: vt docet Aristo. Et
Tho. ꝺa ꝺe. q. cxxxiiij. Et vt Cicero ait in
sua rhetorica. Est magnificentia magnarū
rerum et excelsarum cum animi ampla qua=
dam et splendida ꝓpositiōe cogitatio atq̄ꝫ ad=
ministratio. Cogitatio autē refertur ad inte=
riorem intentionē. Administratio vero ad
exteriorem executionē. ꝓpterea inquit Arist.
in. iiij. ethicorum. ꝙ non omnis liberalis est
magnificus scꝫ ꝙ̄tum ad actum: quia defi=
nit sibi ea quibus vti necesse est ad actū ma=
gnificum: tamen omnis liberalis habet habi
tum magnificentie vel actum vel in propin=
qua dispositione. Et vt ait Tho. Materie
magnificētie possunt dici z ipi sumptus qui
bus vtitur magnificus ad opus magnū. Et
ipa pecunia qua vtitur ad sumptus magnos
faciendos et amor pecunie quē moderat ma
gnificus ne sumptꝰ magni impediant. Hec
magnificētia in beato gregorio effulsit. Qui
stirpe senatoria genitus ex patre cordiano et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0347
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG